ಪ್ರತಿಬಿಂಬ
PRATIBIMBA – Multidisciplinary Kannada Research Journal of IIMRD
ISSN: 2582-2284
Vol-3 Issue 1, July-August, 118-125
©*IIMRD*, Mysuru
IIMRD JOURNALS
www.iimrd.com

ಅವಿವಾಹಿತ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳು: ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ನಾಗರಾಜ ಹೆಚ್. ಆರ್*

*ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ, ಜ್ಞಾನಭಾರತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಾಗೂ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸ.ಪ್ರ.ದ. ಕಾಲೇಜು, ಬಂಗಾರು ತಿರುಪತಿ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ.

***ಸಾರಾಂಶ* (Abstract)**

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಿತ ಮತ್ತು ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಂತೆ ವಿಮೋಚನೆಯ ಶುದ್ಧ ತಾಜಾ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಉಸಿರಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಖಾತರಿಪಡಿಸುತ್ತದೆಯಾದರೂ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಜೀವನವು ದು:ಖ ಮತ್ತು ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ. ಇದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಮತ್ತು ಬಲಿಪಶುವಾಗಿರುವ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ಬಲಿಪಶುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು ಅರಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು, ಅವರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಮುಂದಿರುವ ಸವಾಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

***ಮುಖ್ಯಪದಗಳು* (Keywords):** ಸಮಾಜ, ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆ, ಮಹಿಳಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯು ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅಧೀನಗೊಳಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ಅವರನ್ನು ಉತ್ಪಾದಕ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ದೇಶಿಯ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕೆಳಗಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೆನ್ (2000) ಪ್ರಕಾರ "ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನಮಾನವು ಸ್ಥಿರತೆಯಿಂದ ದೂರವಿದೆ, ಇದು ಗಣನೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸದ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸಮಾನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾದ ಒಂದು ಅಧೀನತೆ" ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿದು ಮದುವೆಯಾಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ

ಹೊರಗುಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗಿಂತ ಪುರುಷರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ. ಮಹಿಳೆ ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದಾಗ ಅವಳಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆ, ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಊಹಾ–ಪೋಹಗಳನ್ನು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ಅವಳು ಒಬ್ಬಂಟಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟ ಹೊರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿವಾಹ ಅವರ ಜೀವನದ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ, ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಮತ್ತು ಜಯಿಸಲು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಬ್ಬಗಳು ಮತ್ತು ವಿವಾಹ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ದುರದೃಷ್ಟಕರ, ಅಪವಿತ್ರ ಮತ್ತು ಅಸಹ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗದ ಪೋಷಕರು ಬಹಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬ್ಲುಂಬರ್ಗ್ ಮತ್ತು ದ್ವಾರ್ಕಿ (1980) ಪ್ರಕಾರ ಮಹಿಳೆಯರು ಮದುವೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ; ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಜೈವಿಕ ಮತ್ತು ಒಡನಾಟದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು, ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡಗಳು ಮತ್ತು ಟೀಕೆ. ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯಾದರೂ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಒಡನಾಟದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಮತ್ತು ನಾಟಕೀಯ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಲಿಂಗ ಪಾತ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಸಂಬಳದ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಯುವತಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗವು ಈಗ ಯುವತಿಯರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. ಬಹುಪಾಲು ಯುವತಿಯರು ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾವಂತ ಮಹಿಳೆ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಆಯ್ಕೆಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡ ಏರಿಕೆ ಕಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಮಾತೃತ್ವವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಯೋಜಿಸುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರವು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮೌಲ್ಯಯುತವಾಗಿದೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಸ್ಪಿನ್‌ಸ್ಟರ್‌ಹುಡ್ ಅನ್ನು ಅಂದರೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಯ ಜೀವನಶೈಲಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೂ, ಸಮಾಜವು ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಿನ್‌ಸ್ಟರ್‌ಹುಡ್ ಅನ್ನು ಅಪಮೌಲ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು, ರಕ್ತಸಂಬಂಧಿ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಹಾಗೂ ಕಛೇರಿ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿರುವುದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವೈಫಲ್ಯವೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಕೊರತೆ, ಹೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಸೊಕ್ಕಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಕೊರತೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಅಸಮರ್ಥತೆ, ಮಗಳ ವೃತ್ತಿಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರ ಆಸಕ್ತಿಯ

ಕೊರತೆ ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಮನೋಭಾವವೇ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂಬುದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿರುತ್ತದೆ.

21 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು. ಅವುಗಳು ಭವಿಷ್ಯದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. 2011ರ ಜನಗಣತಿ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಭಾರತದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ 21% ರಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ 73 ಮಿಲಿಯನ್ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಧೀನಳಾಗಿ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಗಳು ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಗುರುತನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂಟಿ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅನುಮಾನದಿಂದ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದಾಗ ಸಮಾಜವು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾಕೆ ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಮಾಜವು ಆನೇಕ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆಧುನಿಕವಾಗಿಯೂ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳವು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕುಟುಂಬವು ನಂಬಿರುವುದರಿಂದ ಕುಟುಂಬದಿಂದಲೂ ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಒತಡವಿದೆ. ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಅವರು ಬಯಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚದವರು, ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದವರು, ಒಗ್ಗೂಡದವರು ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿನ ಏಕತ್ವದ ವಿದ್ಯಮಾನವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, ಪತ್ರಕರ್ತರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. 21 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಅಧ್ಯಯನ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದಾಗಿದೆ. ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ 21 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಕ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಲಿದ್ದಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ವಿಳಂಬ ಮತ್ತು ವಿಚ್ಛೇದನದ ಅನಾನುಕೂಲತೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಒಂಟಿತನದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಒಂಟಿತನವನ್ನು ಅಸಂಗತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣ ಸ್ತ್ರೀತ್ವ ಮದುವೆ ಮತ್ತು ಮಾತೃತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಏಕತೆ, ಸ್ಥಿರ, ಕಠಿಣ ಅಥವಾ ಏಕರೂಪದ ವರ್ಗವಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾಗದ ವಯಸ್ಕ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ಚರ್ಚಾಸ್ಪದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಅದು ಸಮಯ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಒಂದೇ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗುವ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ‘ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಅತ್ಯಂತ

ವೈವಿಧ್ಯಮಯತೆಯನ್ನು ದಾಟಿದ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಸರಿ ಎನಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆ ಹಿಂದಿನ ನಿರಾಶಾವಾದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ, ಸಿಂಗಲ್ ಎನ್ನುವುದು ವಿಶಾಲ ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲು ಬಳಸುವ ಪದವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಸ್ತ್ರೀವಾದದ ಉಪಉತ್ಪನ್ನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಿಂಗಲ್ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ವಿವಾಹೇತರವಾದ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನದಂಡದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವರ್ಗವನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಲಿಂಗೀಯ ಕುಟುಂಬ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮದುವೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗೌರವಾನ್ವಿತೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಗುರುತುಗಳು ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸಮಾಜವು ಸಮಾನವಾಗಿ "ಸಮಸ್ಯೆ" ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ 2015ರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಪಿತೃಪ್ರಧಾನತೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಏಕತೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ವರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಲಿಂಗತ್ವವನ್ನು ಸಮಾಜ ವಿಭಾಗಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಂಟಿತನವು ಕೂಡ ಇದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕತೆಯ ಒಂಟಿತನದ ನಿರ್ಮಾಣಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆನೇಕ ಆನಾನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂದಿಗ್ಧತೆಯನ್ನು ಎದಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಕುಟುಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳು, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಗಳು, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದ್ಧತೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಅವಧಿಗಳು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತ ಪ್ರವೇಶವಿತ್ತು. ಅವರು ಬೌದ್ಧಿಕ ಗುಂಪುಗಳ. ತಾತ್ವಿಕ ಆಳಗಳು, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆ, ನೈತಿಕವರ್ಧನೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪುಷ್ಟೀಕರಣಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು.. ಆದರೆ ಶತಮಾನಗಳು ಉರುಳಿದಂತೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಪ್ರಕಾರ " ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಿಕ್ಷಣವು ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು, ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಅವರು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು– ಇವುಗಳು ಎಲ್ಲ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ನೆಶ್ಲಾ (1994) ಪ್ರಕಾರ ಸಮಾಜವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನಮ್ಮ ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಉದ್ಧೇಶಿಸಿದೆ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಅದರೆ ನಾವು ಅವರಿಗಲ್ಲ. ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮರವು ತೋಟಗಾರನಿಗೆ ಸೇರಿದಂತೆಯೇ ಅವು ಸೇರಿವೆ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪುವಂತಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಹುಡುಗಿಯರ ಮದುವೆಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ವಯಸ್ಸು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು 22–25 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ; ಕಾನೂನು ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ

ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಅವಿವಾಹಿತರಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವವರನ್ನು ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದಾದರೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಜೀವನವು ಖಿನ್ನತೆಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ, ಒಂಟಿ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ. ಒಂಟಿ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅನುಮಾನದಿಂದ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದಾಗ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ ಸಮಾಜವು ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ದೋಷಗಳನ್ನು, ಅನುಮಾನಿಸಲು ಹಾಗೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕುಟುಂಬ ನಂಬಿದ್ದರಿಂದ ಕುಟುಂಬದಿಂದಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಒತ್ತಡವಿದೆ. ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ತಾವು ಬಯಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಸ್ವಾರ್ಥಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚದವರು, ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದವರು ಎಂಬ ಆರೋಪವಿದೆ. ಅವರು ಯಾಕೆ ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಜನರನ್ನು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕಿರಿಯ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು ಅಥವಾ ವಿಧವೆ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಕಾರಿ ಅಂಶಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವರ ಅವಿವಾಹಿತ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಕಾರಣಗಳು ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಮಾಜದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದ್ದನ್ನು ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಖಂಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪೋಷಕರು ಅಥವಾ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರ ನಷ್ಟ ಅಥವಾ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ನಂತರ ಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದೆ. ಅದು ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರು ಅಥವಾ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗಾಗಿ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೇಗವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವಾಹವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯ ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಳೆ ತಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಶೈಲಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ಒಂಟಿ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರು ಉತ್ತಮ ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯು ಅವಿವಾಹಿತರಾಗಿರಲು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕತೆ ಹಾಗೂ ಘಟ್ಟಿತನ ಹೊಂದಿರುವವರು ಹಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಹಿಂದಿನ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ದಾಸಿಯರಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಭಿನ್ನರು ಎಂದು ವ್ಯಾಪಾಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸುವ ಮಹಿಳೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅನೇಕ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅವ್ಯವಹಾರದ ಅರ್ಥ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರೆದಿರುತ್ತದೆ.

ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ವರ್ಗೀಕರಣಗಳು

ಏಕ ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೇದಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರು (ಮದುವೆಯಾಗುವ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವಿವಾಹಿತರಾಗಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು), ವಿಧವೆ ಮಹಿಳೆಯರು (ಗಂಡಂದಿರು ಮೃತಪಟ್ಟ ಮಹಿಳೆಯರು), ವಿಚ್ಛೇದಿತ ಮಹಿಳೆಯರು (ಕಾನೂನ್ಮತಕವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ಮಹಿಳೆಯರು), ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ಮಹಿಳೆಯರು (ಪುರುಷರಿಂದ ಅಥವಾ ಗಂಡಂದಿರಿಂದ ಸಯ್ವಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ಮಹಿಳೆಯರು, ನಿಂದನೀಯ ವಿವಾಹಗಳಿಂದ ಹೊರನಡೆದವರು), ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ಮಹಿಳೆಯರು (ಗಂಡನಿಂದ ಕೈಬಿಡಲಾದ ಮಹಿಳೆಯರು, ಗಂಡನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವರು), ಕಾಣೆಯಾದ ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರ(ಗಂಡಂದಿರು ಕಾಣೆಯಾದ ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರು)ನ್ನು ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳು ಬಹು ಆಯಾಮದವು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಆಳವಾದ ತನಿಖೆ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಣೆ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗ ನಿರ್ವಹಣೆ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಬದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಆಂತರಿಕ ಘರ್ಷಣೆಗಳು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯೋಗದ ಬದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಪಾತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ತೊಂದರೆ. ಒಂಟಿ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರು ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡ, ಖಿನ್ನತೆ, ಒಂಟಿತನ ಮುಂತಾದ ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಡವು ಒಂದು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದ್ದರಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡ ಅವರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಜೆಥಾನಿ (1994) ಎಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಆರ್ಥಿಕ, ಔದ್ಯೋಗಿಕ, ಕೌಟುಂಬಿಕ, ನೆರೆಹೊರೆ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದ ಅಭದ್ರತೆ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಎದುರುಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯು ಮಹಿಳೆಗೆ ಅಂತಿಮ "ಸಾಧನೆ" ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ. ಪುರುಷರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಸಮಾಜವು ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಇಂದಿಗೂ "ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆ" ಕಳಂಕದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನೋಡುವುದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಮುದುವೆಯಿಲ್ಲದ ಜೀವನವು ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ 'ಕಳಂಕ'ವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿರಲು ಹಾಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭ. ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಜೀವನದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪುರುಷರು ಎದುರಿಸದ ಸಾಮಾಜಿಕ ತೊಡುಕುಗಳನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವಳು ಸ್ವತ: ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಇಷ್ಟವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ

ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇದಲ್ಲದೇ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಒಂಟಿತನ ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೂಟಗಳು ಮತ್ತು ವಿವಾಹ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯು ಸಮಾಜದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜವು ಅವರನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಶಕುನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬಳು ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅವಳು ಸಮಾಜದಿಂದ ಕಳಪೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆಯಾದರೂ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಒಡನಾಟದ ಅಗತ್ಯೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಪುರುಷರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವಿರುವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಬದುಕುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನಮಾನವು ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಮಾಜದಿಂದ ಹಾಗೂ ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಂಕ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಅಥವಾ ನಿರಾಕರಣೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಡಿಮೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಲವಾರು ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವುದು ಸಹಜ. ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳು ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅವರು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಯರು ಮತ್ತು ಪರಿತ್ಯಕ್ತ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಮಾಟಗಾತಿಯರು, ಕಿಲಾಡಿಗಳು, ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಹೆಸರಿಸಬಹುದು. ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಡಿಲವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಮಾನಸಿಕ ತೊಂದರೆಗಳು

ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನೋಭಾವದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ವೈರತ್ವವು ಹಲವಾರು ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅಭದ್ರತೆ, ಒಂಟಿತನ, ಕೀಳರಿಮೆ, ಸಂಕೀರ್ಣ ಇತ್ಯಾದಿ. ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ, ಅವರು ಅಸುರಕ್ಷಿತ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಅನುಭವಗಳು, ಮಾನಸಿಕ ಘರ್ಷಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಂಟಿತನದ ಜೀವನ ಸಂಕಟ, ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಹ್ಯಕರವೆಂದು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣವು ಆಯ್ಕೆಯಿಂದ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಒಂಟಿತನ ಮತ್ತು ಅಭದ್ರತೆಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಒಂಟಿತನವು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ಭಾವನೆಯಾಗಿದ್ದು ಇದು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಅಥವಾ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದ ಕಡಿತಗೊಂಡ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಒಡನಾಟದ ಕೊರತೆ ಅಥವಾ ಒಡನಾಟದ ನಷ್ಟದ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಭಾವನೆಯ ಸುರಳಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು

ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುವ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನವು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದೆ. ಈ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರಿಂದ ಕಿರುಕುಳವಿರುತ್ತದೆ. ಅವಲಂಬನೆಯ ಈ ನಿರಂತರ ಭಾವನೆಯು ಅವರನ್ನು ಶೋಚನೀಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡದ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರುಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ ಇಂತಹ ಮಹಿಳೆಯರು ಆರ್ಥಿಕ ಅವಲಂಬನೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗಾಗಿ ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಮುಸ್ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಆರ್ಥಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಇವರನ್ನು ಅವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಂಟಿತನದ ವಿದ್ಯಮಾನವು ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, ಪತ್ರಕರ್ತರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಾದ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ವರ್ಷಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಅಸ್ತತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನ, ಅವರು ಎದುರುಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಸಂಭವನೀಯ ಪರಿಹಾರಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ನೆಲೆಸುವುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಅವರು ಈ 21 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಶಾಂತಿ, ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಕ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಲಿದ್ದಾರೆ ಆಶಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- Blumberg, Rhonda Lois; Dwaraki, Leela. (1980). India's Educated Women: Options and Constraints. Hindustan Publishing Corporation (India), Dehli.
- Chen, M.A. (2000) Perpetual Mourning: Widowhood in Rural India. Oxford university press, USA.
- Forbes, Geraldine. (2009). Women in modern India The New Cambridge History of India. Cambridge University Press, Cambridge University.
- John, Mary (1996). Gender and Development in India, 1970s-1990s: Some reflections on the Constitutive Role of Contexts. Economic and Political Weekly, 31 (47): 30-74.
- Neshla, (1994). Single Women in Indian Perspective. Nirmal Book Agency, New Delhi.